

Poštovana rodbino i prijatelji dragoga nam Josipa Grileca!

Kao dugogodišnji kolega i Jožin prijatelj obraćam Vam se također u ime Zavoda za robotiku i automatizaciju proizvodnih sustava Fakulteta strojarstva i brodogradnje na kojemu je Joža proveo najveći dio svog radnog staža, a i kao umirovljenik je znao često tamo navraćati. Svima je uvijek bio dragi kolega i prijatelj, meni najdraži.

O njegovom profesionalnom putu i plodovima dugogodišnjeg rada koji su trajno ugrađeni u razvitak našeg Fakulteta, čuli ste od gospodina dekana, prof.dr.sc. Zvonimira Guzovića. Ja bih se osvrnuo na Jožinu pedagošku i duhovnu dimenziju.

Ono što bih želio podijeliti s Vama danas dio je jednog eseja, koji je Joža napisao u listiću ZRNO. Taj listić je interno glasilo Hrvatskog katoličkog društva prosvjetnih djelatnika, kojem je on bio prvi predsjednik. U korizmi, u mjesecu ožujku davne 1997. godine, zamišljajući idealnog nastavnika, evo što je napisao:

„Postoji prosvjetni djelatnik koji se u korizmi posebno koncentrira na svakidašnji posao. Ovako razmišlja: učenici me imaju pravo susretati dobro raspoloženog, bez tragova mojih briga. Svaki od njih osoba je vrijedna moje pozornosti i poštovanja. Moj sat neka počima točno i neka traje svih 45 minuta. Trudit ću se koliko mi moje sposobnosti i kompetencije dopuštaju. U zbornici ću izbjegavati površnosti u susretima, razgovore ću usmjeravati k vrijednim temama. Negativnosti o drugima zadržavat ću za sebe.

Hvatajući kvaku učionice pomišlja: idem mladima koji od mene trebaju pomoć u svestranom razvitku svojih osoba. Gospodine, učini me svojim oruđem. Ne daj da iznevjerim njihova očekivanja. Uskladi moje riječi, pokrete i poglede da im budem vjerodostojan.

Ulazi u učionicu s vedrinom u očima. Odlaze stvari na katedru i dok još traje žamor zaokružuje pogledom preko tih glava, dugokosih i ošišanih, urednih i čupavih, nakovrčanih i obojenih... i moli: U svakoj od ovih duša i Ti stanuješ. Neki to znaju, neki ne. Svima njima me šalješ, Gospodine. Nadahni me da svakome od njih budem od koristi, razumljiv, pravedan. Podari svakome od njih radost u pristupu ovom gradivu, a meni strpljenje i blagu riječ“.

Na koncu, Joža svoj esej završava s pitanjem: „A ja?“ Pitanje je upućeno svima. Za Jožu nemam dvojbe u odgovoru: iako na faksu nemamo zbornice, mogu ovdje potvrditi, a vjerujem da bi isto načinili i moje kolege i tisuće studenta koji su slušali njegova predavanja i vježbe, ili bili na ispitu, iz elektrotehnike, elektronike ili električnih mjerenja, da je taj zamišljeni Jožin nastavnik, ustvari bio on sâm. Sa znanjem, s radošću, sa strpljenjem i s blagom riječi. Takve se vrline ne mogu naučiti, 'isisati iz prsta', kako se kaže. Ono što nas je kod njega privlačilo bila je Božja ljubav koja je iz njega zračila, makar je mnogi ne bi tako protumačili. No, Joža je bio svjedok, sijač koji ne brine tjeskobno za plodove, sve ima svoje vrijeme.

U vrijeme njegove patnje u bolesti, donio sam mu par molitvi koje su mi poslali bolesnici koji sličan put prolaze. Na zadnjem susretu u bolnici, rekao mi je: „dobra je i ova od sv. Ambrozija i ova od svetog Ignacija, ali znaš li ti, koja je moja?“ Pogledali smo se. Rekao sam: „Ja znadem dobro“, na što se on radosno osmjehnuo i iz bolesničkog ormarića izvukao notesić. Otvorio ga je po sredini, i ispod prozirne plastike nazirao se tekst biblijskog Joba, poglavlje 19, redak 25:

Ja znadem dobro: moj Izbavitelj živi
i posljednji će on nad zemljom ustati.
A kad se probudim, k sebi će me dići:
iz svoje ću puti tad vidjeti Boga.
Njega ja ću kao svojega gledati,
i očima mojim neće biti stranac:
za njime srce mi čezne u grudima.

Paško Melvan:

Vjernost od malena!
(Dragom Prijatelju Joži Grilecu)

Dar dragocjen, dao Ti je od malena
Da Mu vjeran budeš, u danima svojim,
Da sa tobom raste, u Djelima tvojim,
I donosi vrijedna ploda - za vremena.

Dar svoj nosio si - i nad Njime bdio,
I nisi Ga zadržao, samo za se,
Već si radom, o Njem, pronosio glase,
I nisi Ga nikad - ni od koga krio.

Na putima tvojim, Dar si umnožio,
On sad raste, na mjestima gdje si bio,
Predavanja spremat, Ti si bio čio,

Studij Ti si završio, Ispit položio...
Promociju Tvoju - sada mi slavimo,
Za Te pjevamo - Tebe Boga hvalimo...

Tvoji DT Prijatelji!